

Croada antizaplanista

Amb cinc dies de retard sobre la data prevista, Francesc Camps tancava les llistes del PP a les Corts valencianes: a partir del juny sols hi haurà tres zaplanistes. També seran només tres, els fidels de Zaplana que repetiran a l'Ajuntament d'Alacant. En altres municipis, no en quedarà cap. El president guanya la batalla, però queda guerra.

L'exclusió dels zaplanistes de les llistes autonòmiques del PP ha tingut continuïtat en les municipals. Els partidaris del president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, han pres nota del seu líder i han executat una laminació gairebé absoluta dels afins al portaveu del PP al Congrés, Eduardo Zaplana, en les principals llistes locals. La neteja ha estat especialment dura per al zaplanisme a la candidatura de la ciutat d'Alacant, on l'alcalde Alperi, aspirant dels populars a la reelecció, ha aconseguit fer un equip a la seua mida i tindrà el control absolut del grup municipal del PP amb una presència molt reduïda de regidors fidels a Zaplana, sector que a les comarques alacantines lidera el president de la Diputació, José Joaquín Ripoll.

En certa mesura, la situació d'Alperi, que es presenta novament a la cita amb les urnes malgrat estar imputat per suposat tracte de favor en la concessió de tres aparcaments al constructor Enrique Ortiz, era semblant a la de Camps a les Corts. Els vots dels regidors zaplanistes eren clau per a l'estabilitat del consistori alacantí. Tenien majoria i en assumptes clau, com ara el projecte urbanístic de Rabassa —que preveu la construcció de 15.278 habitatges en 4,3 milions de metres quadrats—, els partidaris de l'exministre han exercit el seu poder per tal de pressionar Alperi. Una de les condicions que el primer regidor d'Alacant posà per repetir com a candidat va ser clara: fer una llista de confiança i al seu gust. En cas contrari, no es presentaria als comicis.

Inicialment, la direcció del PP a les comarques del Migjorn, competent per a confeccionar la candidatura d'Alacant, va remetre a Madrid una llista monocolor que encapçalava el mateix Alperi però que fins al quinze lloc —els candidats de probable elecció— estava copada pels zaplanistes. L'alcalde no ho va acceptar. Ni de bon tros. Alperi volia renovar la candidatura i no tenir, de cap de les maneres, sobre el seu coll l'espasa dels zaplanistes. Camps i Madrid, en la mateixa direcció que les candidatures autonòmiques, van donar la raó el cap de llista i Génova va canviar els noms que proposaven els zaplanistes de dalt a baix.

La renovació i la purga dels zaplanistes és tan profunda que a la candidatura només resten el mateix José Joaquín Ripoll, que serà el número dos, en teoria, encara que ara per ara està a l'aire que torne a la Diputació; el vicepresident de la corporació provincial, Miguel Valor, un càrrec polític que no ha estat a la primera línia de la batalla entre zaplanistes i campistes i que tenia el vistiplau d'Alperi; i Juan Seva, fins ara diputat autonòmic. Només tres llocs d'eixida, de catorze, per als zaplanistes. Encara la humiliació és major si es té en compte que Alperi ha optat per situar en el quinze lloc Juan Zaragoza, pròxim a Ripoll. Aquest és el lloc que marca la majoria absoluta i, per tant, la seua elecció es troba en l'aire. Això significa que, a més de quedar en minoria, els zaplanistes hauran de treballar de valent en la campanya si volen ampliar la seua quota.

Alperi, per contra, ha mantingut tots els seus fidels, encapçalats per Sonia Castedo, Andreu Llorens, Marta García Romeu i Asunción Sánchez Zaplana i també ha renovat la candidatura amb fitxatges mediàtics. En llocs d'eixida, de fet, figuraran dos esportistes d'elit, tots dos campions olímpics: la judoka Isabel Fernández i el navegant Francisco Sánchez Luna. Igualment, la candidatura tindrà un toc folklòric amb la incorporació de la bellesa del foc de 2005, Laura Chorro. Els zaplanistes acaten la candi-

Francesc Camps, acompanyat de l'alcalde d'Alacant, José Joaquín Ripoll, el dijous 18 d'abril, durant la romeria de la Santa Fe.

data, però ja han advertit de manera pública que la formalització d'una llista que "només agrada a uns pocs" obre un període de més dificultats per al PP.

Però, en qualsevol cas, aquesta és l'estratègia dels campistes. De fet, els partidaris de Francesc Camps han tallat pel mateix patró l'elaboració de les candidatures a la resta de les poblacions més importants de les comarques alacantines. Una de les batalles més dures s'ha entaulat a Benidorm, en altres èpoques el feu irreductible de Zaplana, però on ara el president Camps té influència. Els partidaris de l'exministre i els de l'exalcalde Vicent Pérez Devesa es quedaran fora de la candidatura amb total seguretat. L'herència de Pérez Devesa, mort fa ara poc més d'un any i una *rara avis* en el PP –enamorat de la música en català, de la pilota valenciana, de la llengua i de les tradicions populars–, podria acabar lluny de les files populars. El fill del desaparegut alcalde, que fins ara no havia entrat en política, té tots els números per acabar con a número dos en les llistes del Bloc per Benidorm.

Igual com seran exclosos els afins a José Joaquín Ripoll a les candidatures de Crevillent, Sant Vicent del Raspeig, Almoradí i Elda, on l'alcalde i secretària regional del PP, Adela Pedrosa, veu en la llista la vicepresidenta de la Diputació, Mari Carmen Jiménez, que el president Joaquín Ripoll defensa per tal de poder continuar. En les localitats on els zaplanistes encara resisteixen, per contra, la direcció regional del PP ha rebutjat les candidatures d'Orjola, Dénia i Sant Joan d'Alacant i reclama que els zaplanistes donen cabuda als afins a Francesc Camps. L'únic lloc on, inicialment, els dos bàndols del PP han arribat a un acord és Novelda.

En aquest escenari de divisió total i absoluta i de laminació del zaplanisme, el president dels populars alacantins, José Joaquín Ripoll, ja ha advertit que la crisi obre un període d'incertesa encara més gran al PP d'Alacant i que serà difícil mobilitzar tots els militants per la campanya electoral. I això serà clau perquè, com passa a les Corts Valencianes, als ajuntaments on el PP no consegueix majoria absoluta, gairebé segur, els populars no tindran més remei que passar a l'oposició.

Pere R. Fernández

Les eleccions, com els partits de bàsquet, es poden perdre a l'últim minut. Quan no es juga com a equip i quan la tremolor s'apodera de les cames, augmenten les opcions d'acabar derrotat. La crisi del PP valencià i determinades actuacions del Consell denoten nerviosisme.

Creixen els problemes

Conscients que Francesc Camps tenia previst liquidar el zaplanisme, el president de la Diputació d'Alacant, José Joaquín Ripoll, i el conseller de Justícia, Miguel Peralta, es van plantar al carrer de Génova de Madrid. Faltaven poques hores perquè expirara el termini que la direcció estatal del PP havia marcat per presentar les candidatures, i la seu central dels conservadors bullia, plena com un ou de gent que tan sols volia saber "¿qué hay de lo mío?".

Després d'uns breus minuts de conversa amb el secretari general popular, Ángel Acebes, aquest els va remetre a Camps. La "parella de fet" de Zaplana

els havia fallat, el president valencià tenia mans lliures. Al cap de cinc dies, quatre després que la resta, es feien públiques les llistes autonòmiques del PP al País Valencià. Seran 7 de 99, els fidels de l'exministre, i només tres d'ells, els actuals consellers, en lloc d'eixida.

La imatge del pelegrinatge a Génova de Ripoll i Peralta és, com tantes que ens ha ofert la divisió del PP valencià, poc edificant. A aquesta tensió cal afegir una estratègia electoral distant del "perfil baix" que havia de caracteritzar la campanya popular i que ningú no gosa apostar quin efecte pot tenir a les urnes. Ho analitzem en el següent decàleg.